

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Aika 21.04.2021, klo 17:00 - 18:22

Paikka Sähköinen kokous

Käsitellyt asiat

- § 12 Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus**
- § 13 Pöytäkirjan tarkastus**
- § 14 Vanajavesikeskuksen toiminta Hollolassa**
- § 15 Itä-Uudenmaan ja Porvoonjoen vesien-ja ilmansuojelu ry:n toiminta Hollolassa 2020**
- § 16 Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto jätehuoltoviranomaiselle erilliskeräysvelvoitteiden alueellisesta rajauksesta**
- § 17 Vesijärvisäätiön toiminta Hollolassa 2020**
- § 18 Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto hallinto-oikeudelle Arto ja Riitta Laitisen valituksesta koskien yhteislupapäätöstä**
- § 19 Hollolan kunnan ympäristönsuojelun valvontaohjelma vuodelle 2021**

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Saapuvilla olleet jäsenet

Heli Nurminen, puheenjohtaja
Tuulia Tahvonen, 1. varapuheenjohtaja
Erkki Arvila
Jaakko Lahti
Sakari Marttila

Muut saapuvilla olleet

Iina Tuukkala, toimistosihteeri, sihteeri
Ilpo Markkola, kunnanhallituksen I varapuheenjohtaja
Pekka Laitinen, johtava rakennustarkastaja, esittelijä
Kirsi Järvinen, ympäristösihteeri, esittelijä
Aaltonen Tomi , it-tuki

Poissa

Päivi Rahkonen, kunnanjohtaja
Eero Virta, kunnanhallituksen puheenjohtaja
Kristiina Hämäläinen, varajäsen
Miikka Lönnqvist, varajäsen
Mira Viljanen, varajäsen
Paavo Takala, varajäsen
Tuija Brax, varajäsen

Allekirjoitukset

Heli Nurminen
Puheenjohtaja

Iina Tuukkala
Sihteeri

Pöytäkirjan tarkastus

Pöytäkirja on tarkastettu ja hyväksytty

21.04.2021

21.04.2021

Erkki Arvila

Jaakko Lahti

Pöytäkirjan nähtävänäolo

Pöytäkirja on viety nähtäväksi 22.4.2021 www.hollola.fi
22.04.2021

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Iina Tuukkala

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 12

Kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus

Ehdotus

Esittelijä: Pekka Laitinen johtava rakennustarkastaja, Kirsi Järvinen ympäristösihteeri

Todetaan kokous laillisesti koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi.

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 13

Pöytäkirjan tarkastus

Ehdotus

Esittelijä: Pekka Laitinen johtava rakennustarkastaja, Kirsi Järvinen ympäristösihteeri

Pöytäkirjan tarkastajiksi valitaan Erkki Arvila ja Jaakko Lahti.

Päätös

Valittiin pöytäkirjan tarkastajiksi Erkki Arvila ja Jaakko Lahti.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 14

Vanajavesikeskuksen toiminta Hollolassa

HOLDno-2020-332

Valmistelija / lisätiedot:

Kirsi Järvinen

kirsi.m.jarvinen@hollola.fi

ympäristösihteeri

Liitteet

1 Raportti Vanajavesikeskuksen toimista Hollolan Hämeenkoskella 2020

Vanajavesisäätiö tukee Vanajaveden alueen vesistöjen, ympäristön ja maiseman tilan parantamiseen ja tähän liittyvään vetovoimaisuuden vahvistamiseen tähtäävää hoito-, tutkimus- ja kunnostustoimintaa. Säätiö edistää mahdollisuuksiensa mukaan luonnon ja ympäristön suojelua ja kestäväää käyttöä muuallakin.

Vanajavesikeskuksen toiminta-alue on Vanajaveden valuma-alue laajasti ymmärrettyinä. Alue ulottuu pohjoisessa Lempäälästä etelään Riihimäelle ja idässä Hollolasta länteen Tammelaan.

Kuntien näkökulmasta kunnat hyötyvät Vanajavesikeskuksen tekemästä työstä, koska Vanajavesikeskus (jäljempänä VVK) mm.

- yhdistää alueen voimavarat: kunnat pystyvät yhdessä VVK:n kanssa saamaan aikaan asioita, jotka kunnille yksinään eivät olisi resurssipulan vuoksi mahdollisia. Kun mukana verkostossa toimii kuntien lisäksi myös alueen tutkimus- ja oppilaitoksia, yrityksiä ja yhdistyksiä, voidaan toimia tehokkaasti ja vaikuttavasti. Ilman laajaa yhteistyötä vesien tilan parantaminen ei onnistu.
- hankkii Vanajavesi-työhön paljon rahoitusta: VVK monistaa kuntien Vanajavesityölle myöntämän rahoituksen hankkimalla työhön ulkopuolista hankerahoitusta valtiolta, EU:lta, yksityisiltä säätiöiltä ja rahastoilta
- vetää konkreettisia kunnostusprojekteja: vastaa suuritoisten hankkeiden kokoon juoksemisesta, rahoituksen hankinnasta, suunnittelusta, lupien hankinnasta, kilpailutuksista, hankinnoista, tilaamisesta, työmaista, valvonnasta, raportoinneista
- neuvoo ja aktivoi suojeluyhdistyksiä ja osakaskuntia hoitamaan ja kunnostamaan lähivesiänsä omaehtoisesti
- vahvistaa alueen osaamista
- verkostoi alueen toimijoita tehokkaasti keskenään

Vanajavesikeskuksen pääsihteeri Sanni Manninen Johansen on laatinut selvityksen, jossa on esitetty Vanajavesikeskuksen toimintaa Hollolassa 2020. Selvitys on liitteenä.

Ehdotus

Esittelijä: Kirsi Järvinen, ympäristösihteeri

Valvontajaosto merkitsee tiedoksi Vanajavesikeskuksen Hollolan kunnan alueelle kohdistuneen toiminnan vuodelle 2020 ja lähettää asian tiedoksi elinvoimavaliokunnalle.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Päätös

Päätösehdotus merkittiin tiedoksi.

Tiedoksi

elinvoimavaliokunta; Vanajavesikeskus/pääsihteeri

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 15

Itä-Uudenmaan ja Porvoonjoen vesien- ja ilmansuojelu ry:n toiminta Hollolassa 2020

HOLDno-2020-258

Valmistelija / lisätiedot:
Kirsi Järvinen
kirsi.m.jarvinen@hollola.fi
ympäristösihteeri

Oheismateriaali

- 1 Porvoonjoen tarkkailu 2020
- 2 Vesistötalkkarihanke väliraportti v. 2020

Itä-Uudenmaan ja Porvoonjoen vesien- ja ilmansuojeluyhdistyksen toiminnanjohtaja Juha Niemi on laatinut selvityksen yhdistyksen Hollolaan kohdistuneista toimista vuonna 2020.

Hollolan kunnan pinta-alasta lähes kolmasosa, eli noin 30% (223 km²) sijaitsee Porvoonjoen valuma-alueella, joka on vesiensuojeluyhdistyksen keskeistä toimialuetta. Itä-Uudenmaan ja Porvoonjoen vesien- ja ilmansuojeluyhdistyksen vuosibudjetti vuonna 2020 oli noin 295 000 euroa, josta jäsenmaksujen osuus 34 350 euroa. Yhdistyksen pääasiallinen rahoitus muodostui hanke- ja tutkimustoiminnasta, jonka pääasiallisia rahoittajia ovat valtio (ELY-keskukset ja ministeriöt), alueen kunnat ja yritykset sekä kalatalousalueet. Hollolan kunta ei ole yhdistyksen varsinainen jäsen, mutta kunta on tukenut vuosittain yhdistyksen Vesistötalkkarihanketta (aiemmin Jokitalkkarihanke) 3000 euron avustuksella. Vuoden 2020 aikana Hollolan alueelle kohdistui yhdistyksen toiminnan kautta panostusta arviolta noin 10 000 euron arvosta. Panostus jakaantui pääsääntöisesti työvoimakuluihin tutkimus-, kunnostus- ja asiantuntijatoiminnassa, mutta myös kunnostusten tarvike- ja materiaalikuluihin.

Vuonna 2020 yhdistyksen toiminta Hollolassa:

- Syyskuun alussa Hollolan Hammonjoella kunnostettiin kutusoraikoita Päijät-Hämeen kalatalouskeskuksen järjestämässä tapahtumassa. Vesistötalkkarit olivat ohjaamassa koulutuskeskus Salpauksen opiskelijoita kunnostamisessa ja vesistönhoidossa.
- Mäti-istutukset Hahmajoessa.
- Asiantuntijalausunnon/mielipiteen kirjoittaminen Lahden kierrätyspuiston YVA-vaiheeseen liittyen.
- Porvoonjoen neuvottelukunnan toiminnan koordinointi (Hollola mukana neuvottelukunnassa). Neuvottelukunnan toiminnalla pyritään edistämään Porvoonjoen tilaa, virkistyskäyttöä ja tiedonvaihtoa alueen toimijoiden kesken. Neuvottelukunta kokoontui kerran vuoden 2020 aikana ja koottiin toteutuneista toimenpiteistä toimenpidelistaus.
- Porvoonjoen veden laadun velvoitetarkkailussa seurattiin Porvoonjoen tilaa ja jätevesien vaikutusta vedenlaatuun (raportti liitteenä).
- Yhdistys toteuttaa vuosittain Porvoonjoen kalataloudellista velvoitetarkkailua, jossa seurataan joen eliöstön tilaa ja sen kehittymistä sekä erityisesti yhdyskuntajätevesien vaikutuksia eliöstön tilaan. Velvoitetarkkailusta suoraan

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

osa kohdistuu Hollolan alueelle jätevesistä vapaana seuranta-alueena. Hollolan jätevedet johdetaan Lahteen, josta Porvoonjokeen johdettavat puhdistetut jätevedet vaikuttavat jokeen myös alempana. Vuonna 2020 toteutettiin sähkökoekalastukset, koeverkotukset ja poikasnuottaukset.

- Hollolassa sähkökoekalastettiin Hahmajoella ja Porvoonjoen alkuperäisen taimenkannan elinalueella Vähäjoessa. Vähäjoella taimenen poikaisia löytyi vuonna 2019 kunnostetulta alueelta.
- Hollolan luonnonsuojeluyhdistykselle luennointi alueen puroista ja kalakannoista.
- Musti-Porvoonjoen kalatalousalueen osissa vesistöä suoritettiin myös kalastuksenvalvontaa.

Oheismateriaalina ovat raportit Porvoonjoen vedenlaadun tarkkailusta ja vesistötalkkaritoiminnasta vuonna 2020.

Ehdotus

Esittelijä: Kirsi Järvinen, ympäristösihteeri

Valvontajaosto merkitsee tiedoksi Itä-Uudenmaan ja Porvoonjoen vesien- ja ilmansuojeluyhdistyksen Hollolan kunnan alueelle kohdistuneen toiminnan vuodelle 2020 ja lähettää asian tiedoksi elinvoimavaliokunnalle.

Päätös

Merkittiin tiedoksi.

Tiedoksi

elinvoimavaliokunta; Itä-Uudenmaan ja Porvoonjoen vesien- ja ilmansuojeluyhdistys / Juha Niemi

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Elinvoimavaliokunta, § 50, 13.04.2021

Elinvoimavaliokunnan valvontajaosto, § 16, 21.04.2021

§ 16

Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto jätehuoltoviranomaiselle erilliskeräysvelvoitteiden alueellisesta rajauksesta

HOLDno-2020-730

Elinvoimavaliokunta, 13.04.2021, § 50

Valmistelijat / lisätiedot:

Heli Randell

heli.randell@hollola.fi

elinvoimajohtaja

Liitteet

- 1 Lausuntopyyntö erilliskeräysvelvoitteiden alueellisesta rajauksesta
- 2 Taajamat ja yli 5 huoneiston rakennukset
- 3 Yli 10000 asukkaan taajamat

Kuntien lakisääteinen viranomainen, Päijät-Hämeen jätelautakunta pyytää kuntien ympäristöviranomaisilta ja kunnilta lausuntoa vireillä olevan lainsäädännön mukaisesta biojätteiden keräyksestä.

Liitteenä:

- lausuntopyyntö
- karttaliitteet

Eduskunta on ottanut käsittelyyn hallituksen esityksen jätelaiksi. Kiertotaloutta edistetään antamalla kunnille, jätteen haltijoille sekä pakkausten tuottajille nykyistä selvästi tiukempia velvoitteita jätteiden erilliskeräykseen. Yksi keskeinen muutos olisi, että kuntien on järjestettävä keskitetysti erilliskerättävien jätteiden kuljetus. Konkreettisista erilliskeräysvelvoitteista säädettäisiin keväällä annettavilla asetuksilla. Tarkoituksena on, että:

- Pienmetallijätteen ja pakkausjätteen erilliskeräys alkaa viimeistään heinäkuussa 2023.
- Biojätteen erilliskeräys alkaa kaikissa taajamissa vähintään viiden huoneiston kiinteistöissä viimeistään heinäkuussa 2022 ja laajenisi yli 10 000 asukkaan taajamissa kaikille kiinteistöille viimeistään heinäkuussa 2024. Asetuksen mukainen taajamarajaus tulee olemaan Syken YKR-taajamarajaus.

Esityksen mukaan kunta kilpailuttaisi ja järjestäisi erilliskerättävien jätteiden eli biojätteen, pienmetallijätteen ja pakkausjätteen kuljetuksen kiinteistöiltä. Päijät-Hämeen jätelautakunnan alueella se tarkoittaa Salpakierto Oy:ta, jolle se on annettu tehtäväksi. Salpakierron tulee järjestää pienmetallijätteen ja pakkausjätteen kuljetukset viimeistään kahden vuoden kuluttua lain voimaan tulosta ja biojätteen kuljetukset viimeistään kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Lausuntopyynnössä pyydetään ottamaan kantaa:

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

- Tulisiko pakolliseen erilliskeräysvelvoitealueeseen lisätä kunnastanne muita alueita ?
- Tulisiko vapaaehtoisen erilliskeräysalueeseen lisätä kunnastanne alueita pakollisen keräysvelvoitteen ulkopuolelta ?

Ehdotus

Esittelijä: Heli Randell, elinvoimajohtaja

Elinvoimavaliokunta toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Biojätteen keräys taajama-alueella tulee olemaan kuntalaisten toiminnoissa uusi asia, josta toistaiseksi on vain vähän kokemusta ja tietoa. Tähän perustuen erilliskeräysvelvoitteen toteuttamista lain edellyttämää vähimmäisvelvoitetta laajempana olisi tarkoituksenmukaista harkita vasta, kun biokeräys saadaan toimintaan, siitä on saatu kokemuksia ja palautetta ja mahdolliset käynnistymishaasteet on saatu hallintaan.

Kunnalla ei ole lausuttavaa esitettyjen aluerajauksen osalta.

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Elinvoimavaliokunnan valvontajaosto, 21.04.2021, § 16

Valmistelija / lisätiedot:

Jenna Kenttä, Kirsi Järvinen

jenna.kentta@hollola.fi, kirsi.m.jarvinen@hollola.fi

ympäristötarkastaja, ympäristösihteeri

Oheismateriaali

1 Lausuntopyyntö erilliskeräysvelvoitteiden alueellisesta rajauksesta

Päijät-Hämeen jätehuoltoviranomainen pyytää Hollolan kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselta lausuntoa liittyen jätelain mukaisten uusien erilliskeräysvelvoitteiden alueelliseen rajaukseen. Valtioneuvosto hyväksyi 25.3.2021 hallituksen esityksen jätelain ja siihen liittyvien eräiden muiden lakien muuttamiseksi, ja esitys on edennyt eduskunnan käsiteltäväksi. Kiertotaloutta edistetään antamalla kunnille, jätteen haltijoille sekä pakkausten tuottajille nykyistä selvästi tiukempia velvoitteita jätteiden erilliskeräykseen. Yksi keskeinen muutos olisi, että kuntien on järjestettävä keskitetysti erilliskerättävien jätteiden kuljetus. Uuden jätelain odotetaan tulevan voimaan heinäkuussa 2022.

Tarkoituksena on, että:

- Biojätteen erilliskeräys alkaa kaikissa taajamien vähintään viiden huoneiston kiinteistöissä viimeistään heinäkuussa 2022
- Pienmetallijätteen ja pakkausjätteen erilliskeräys alkaa kaikissa taajamien vähintään viiden huoneiston kiinteistöissä viimeistään heinäkuussa 2023
- Biojätteen erilliskeräys laajenisi yli 10 000 asukkaan taajamissa kaikille kiinteistöille viimeistään heinäkuussa 2024.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Asetuksen mukainen taajamarajaus tulee olemaan Suomen Ympäristökeskuksen (SYKE) YKR-taajamarajaus, joka on ladattavissa SYKE:n rajapinnasta. Lakiesityksen mukaan kunta kilpailuttaisi ja järjestäisi erilliskerättävien jätteiden eli biojätteen, pienmetallijätteen ja pakkausjätteen kuljetuksen kiinteistöiltä. Päijät-Hämeen jätelautakunnan alueella se tarkoittaa Salpakierto Oy:ta, jolle se on annettu tehtäväksi. Salpakierron tulee järjestää pienmetallijätteen ja pakkausjätteen kuljetukset viimeistään kahden vuoden kuluttua lain voimaan tulosta ja biojätteen kuljetukset viimeistään kolmen vuoden kuluttua lain voimaantulosta.

Uudet erilliskeräysveloitteet on tarkoitus antaa jätelain nojalla annettavalla valtioneuvoston asetuksella. Asetuksessa säädettävien veloitteiden lisäksi on otettava huomioon kunnan toimivalta: ehdotuksen mukaan kunta voisi joko laajentaa tai supistaa asetuksen erilliskeräysvaatimusta. Kunta voi määrätä laajemman erilliskeräyksen asetuksessa mainituille jätejakeille tai määrätä sellaisen jätejakeen erilliskeräyksestä, joka ei ole mainittu asetuksessa. Tiukkojen laissa säädettyjen edellytysten täyttyessä kunta voisi myös poiketa asetuksessa säädetyistä veloitteista lievempään suuntaan kunnassa tai jollain kunnan alueella.

Jätelautakunta pyytää ympäristönsuojeluviranomaista ottamaan kantaa erityisesti seuraaviin kysymyksiin:

- Tulisiko pakolliseen erilliskeräysveloitealueeseen lisätä kunnastanne muita alueita
- Tulisiko vapaaehtoisen erilliskeräysalueeseen lisätä kunnastanne alueita pakollisen keräysveloitteen ulkopuolelta

Ehdotus

Esittelijä: Kirsi Järvinen, ympäristösihteeri

Valvontajaosto toteaa jätelain valvontaviranomaisena seuraavaa:

Lausunnon antaminen erilliskeräysalueista on ennen aikaista.

Jätelain säädöspaketti on eduskunnassa valiokuntakäsittelyvaiheessa. Erilliskeräystä, siihen liittyvää aluetta tai aikarajoja koskevia säännöksiä ei ole annettu. Jätelain säädöspaketin hallituksen esityksessä todetaan, että siirtymäajoissa huomioidaan yritysten kilpailutukseen valmistautumiseen ja itse kilpailutukseen kuluva aika. Lain valmisteluprosessin aikana keskeiset jätehuollon järjestämistä koskevat säännökset ovat muuttuneet jatkuvasti. Tällä hetkellä alueen laajentamisen tai supistamisen kriteeristöä ei ole saatavilla.

Koska kyse on poliittisesti herkästä aiheesta, on syytä olettaa, että säännösten sisältö muuttuu eduskuntakäsittelyssä. Lain antamisen jälkeen on laadittava erillinen valtioneuvoston asetus. Vasta tämän jälkeen päästään arvioimaan sitä, ovatko säännöstasoisesti esitetyt aluerajaukset relevantteja Hollolassa.

Näin ollen on tarpeetonta valmistella asiaa, ennenkuin jätelaki ja erilliskeräyksen yksityiskohtaista järjestämistä koskeva asetus on annettu. Selvää on, että Suomi on myöhässä EU-tason kiertotaloussäädösten noudattamisessa, mutta yksi jätelautakunta ei voi asiaa ratkaista. On odotettava lainsäädännön valmistumista.

Valvontajaosto pyytää jätehuoltoviranomaista huomioimaan, että lausuntopyyntöissä tuotaisiin esiin kaikki asiaan liittyvät ratkaisuvaihtoehdot. Nyt lausuntoa on pyydetty

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

siitä, tulisiko alueita laajentaa. Hallituksen esityksen mukaan alueita voidaan perustellusti myös supistaa, mutta tätä ei ole mainittu lausuntopyyntöissä lainkaan. Muutoinkin lausuntopyyntöstä voi syntyä virheellinen kuva siitä, että aikarajoja koskien erillisjätteen keräyksen aloittamista olisi annettu. Näin ei ole, vaan siirtymäajat kytkeytyvät jätelain voimaantuloon. Hallituksen esityksessä mainitaan siirtymäajaksi 2-3 vuotta.

Valvontajaosto pyytää jätelautakuntaa kiinnittämään huomiota siihen, että jätehuoltomääräysten muutosten suunnittelu olisi pitkäjänteisempää. Usein toistuvat lausuntopyyntöt ja pienet jätehuoltomääräysten muutokset rasittavat turhaan valvontaviranomaista ja vievät aikaa muilta, ympäristöriskeiltään merkittäviltä valvontatehtäviltä. Lausuntojen antamiseen tulisi antaa riittävästi aikaa huomioon ottaen lausunnonantajien kokousajat.

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Tiedoksi

Päijät-Hämeen jätelautakunta, elinvoimavaliokunta

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 17

Vesijärvisäätiön toiminta Hollolassa 2020

HOLDno-2019-334

Valmistelija / lisätiedot:

Kirsi Järvinen

kirsi.m.jarvinen@hollola.fi

ympäristösihteeri

Päijät-Hämeen Vesijärvisäätiön toimintakertomus vuodelta 2020:

<https://www.vesijarvi.fi/saatio/toimintakertomukset/>

Vesijärvisäätiön toimitusjohtaja Heikki Mäkinen on tehnyt selvityksen, jossa on esitetty Vesijärvisäätiön Hollolaan suuntaama rahoitus. Selvitys on alla. Osa kuluista kohdistuu useampaan kuin yhteen kuntaan, kuten tietojärjestelmähankinnat ja Vesijärven tilaraportin tuottaminen. Näitä kuluja ei ole olemassa jyvitettyä selvityksessä, joten todellinen rahoitusosuus on alla esitettyä suurempi.

Vesijärvisäätiön Hollolaan vuonna 2020 suuntaama rahoitus (euroa)

- Veden tilan ja kuormituksen seuranta 17 800
 - Paimelanlahden, Purailanviepän ja Myllyojan automaattiasemat
 - Joki- ja ojaseurannat
- Kosteikkojen toimivuustarkkailut 11 000
- Hoitokalastus ja petokalaistutukset 31 000
- Luontoselvitykset 12 162
- Vesikasvillisuuden niitot ja rantojen kunnostukset 28 000
- Kemialliset vesienhoidon menetelmät 1228
- Vähä-Tiilijärvi -hankkeen kulut (ilman palkkoja) 20 154
- Vesijärvisäätiön Hollolan toimenpiteisiin liittyvät palkkakulut 47 000
- yhteensä **162 094** euroa

Ehdotus

Esittelijä: Kirsi Järvinen, ympäristösihteeri

Valvontajaosto merkitsee tiedoksi Vesijärvisäätiön Hollolan kunnan alueelle kohdistuneen toiminnan vuodelle 2020 ja lähettää asian tiedoksi elinvoimavaliokunnalle.

Päätös

Merkittiin tiedoksi.

Tiedoksi

elinvoimavaliokunta; Vesijärvisäätiön toimitusjohtaja

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Elinvoimavaliokunnan valvontajaosto, § 48, 25.11.2020

Elinvoimavaliokunnan valvontajaosto, § 18, 21.04.2021

§ 18

Ympäristönsuojeluviranomaisen lausunto hallinto-oikeudelle Arto ja Riitta Laitisen valituksesta koskien yhteislupapäätöstä

HOLDno-2019-360

Elinvoimavaliokunnan valvontajaosto, 25.11.2020, § 48

Valmistelijat / lisätiedot:

Jenna Kenttä

jenna.kentta@hollola.fi

ympäristötarkastaja

Liitteet

1 Päätöslite valjao 25112020 Laitinen yhteislupahakemus

Arto ja Riitta Laitinen hakevat maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaista yhteislupaa kalliokiviaineksen louhintaan ja murskaukseen kiinteistölle 98-433-6-49 (Tertunmetsä) Hollolan kunnan Nokkolan kylässä. Hakemuksen mukaan otettavan kiviaineksen kokonaismäärä on 400 000 m³ ja ottamisaika 15 vuotta. Arvioitu keskimääräinen vuotuinen ottomäärä on 26 000 m³. Ottoalueen pinta-ala on 3,6 ha ja koko kiinteistön pinta-ala 15,95 ha. Kohdealue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Kohdealue sijoittuu paikallisesti arvokkaalle Kalliojärven kallioalueelle.

Hakemus on tullut alun perin vireille erillisinä maa-aines- ja ympäristölupahakemuksina vuonna 2014. Hollolan ympäristönsuojeluviranomainen teki asiassa maa-aines- ja ympäristölupapäätökset vuonna 2016. Päätöksistä valitettiin hallinto-oikeuksiin, jotka palauttivat asian käsittelyyn yhteiskäsittelymenettelyssä esittäen täydennystarpeita hakemuksen mukaisiin selvityksiin.

Liitteessä on kuvattu hakemus ja asian käsittely sekä esitetty ratkaisuehdotus perusteluineen.

Ehdotus

Esittelijä: Kirsi Järvinen, ympäristösihteri

Valvontajaosto ei myönnä Arto ja Riitta Laitiselle ympäristönsuojelulain ja maaaineslain mukaista yhteislupaa kalliokiviaineksen louhintaan ja murskaukseen kiinteistölle 98-433-6-49 (Tertunmetsä). **Liitteessä** on esitetty ratkaisuehdotus perusteluineen.

Päätös

Hyväksyttiin

Elinvoimavaliokunnan valvontajaosto, 21.04.2021, § 18

Valmistelija / lisätiedot:

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Jenna Kenttä
jenna.kentta@hollola.fi
ympäristötarkastaja

Liitteet

1 Luvanhakijan valitus 22.12.2020 yhteislupahakemus 98-433-6-49 (Tertunmetsä)
_henktiedot piilotettu

Viite: Vaasan hallinto-oikeuden diaarinumero 20330/03.04.04.04.23/2020

Arto ja Riitta Laitinen ovat jättäneet Vaasan hallinto-oikeuteen valituksen koskien Hollolan valvontajaoston 25.11.2020 § 48 tekemää päätöstä, jossa valvontajaosto päätti olla myöntämättä Arto ja Riitta Laitiselle (myöhemmin tässä lausunnossa käytetään muotoa hakija) maa- aineslain ja ympäristönsuojelulain mukaista yhteislupaa kiinteistölle 98- 433- 6- 49 (Tertunmetsä). Vaasan hallinto-oikeus pyytää nyt Hollolan valvontajaostolta lausuntoa valituksen johdosta.

Valituksessa on tuotu esiin, että hakijan näkemyksen mukaan kielteiselle päätökselle ei ole perusteita. Hakijan valitus on **liitteenä**.

Ehdotus

Esittelijä: Kirsi Järvinen, ympäristösihteeri

Valvontajaosto toteaa lausuntonaan hakijan jättämästä valituksesta seuraavaa:

Hollolan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen on päätöksessään asian tutkittuaan todennut, että edellytyksiä luvan myöntämiseksi hakemuksen mukaiselle toiminnalle ei ole hakemuksen mukaisessa sijoituspaikassa. Kuten valvontajaoston päätöksessä on todettu, asiassa on selvitetty, että luvan myöntämisedellytyksiä ei pystyittäisi täyttämään lupamääräyksiäkään antamalla. Hakija on valituksessaan antanut ymmärtää, että lupaviranomainen ei ole harkinnut lupamääräyksiä muun muassa räjäytystapahtumaa koskevasta ilmoitusvelvollisuudesta tai hulevesien velvoitetarkkailusta. Edellä mainittu huomioiden voidaan todeta, että kielteisessä lupapäätöksessä ei yleisen käytännön mukaisesti tuoda esiin, millaisia määräyksiä myönteisessä päätöksessä oltaisiin voitu antaa. Viranomainen on kuitenkin tuonut esiin tulleen lupaharkinnassa siihen lopputulokseen, ettei määräyksiäkään antamalla pystyittäisi täyttämään luvan myöntämisen edellytyksiä.

Valituksessa ei ole valvontajaoston näkemyksen mukaan tuotu esiin seikkoja, joiden perusteella luvan myöntämisedellytyksiä olisi syytä arvioida toisin, kuin valvontajaoston päätöksessä on esitetty. Hakija viittaa valituksessaan monelta kohdin hakemuksen yhteydessä esitettyihin selvityksiin ja toteaa niiden osalta vain, ettei lupaviranomainen voi päätyä kyseisissä selvityksissä esitetystä johtopäätöksistä poikkeavaan lopputulokseen. Hakija ei ole valituksessaan tuonut ilmi uusia näkökulmia, joiden perusteella luvan myöntämisedellytyksiä olisi syytä arvioida toisin.

Melu

Meluhaittojen osalta hakija on valituksessaan viitannut hakemuksen liitteenä olleeseen meluselvitykseen, jossa on todettu, etteivät melutason ohjearvot ylity ja ettei melusta voida katsoa aiheutuvan terveys- tai viihtyisyshaittaa tai merkittäviä virkistysmahdollisuuksien heikentymistä. Hakija esittää valituksessaan, että

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

lupaviranomainen ei ole voinut selvityksen perusteella tulla kattavasta selvityksestä poikkeavaan lopputulokseen. Vastauksenaan tähän valvontajaosto toteaa, että se on päätöksessään korostanut erityisesti liikenteestä aiheutuvan meluhaitan merkittävyyttä ja nostanut siihen liittyen esiin korkeimman hallinto-oikeuden vuosikirjaratkaisuja ja muuta oikeuskäytäntöä päätöksensä tueksi. Päätöksessä on nostettu esiin muun muassa melun erityinen häiritsevyys nykyisellään hiljaisessa maaseutuympäristössä. Valvontajaosto on katsonut, että toiminnasta aiheutuva raskas liikenne määrittäisi jatkossa Lierantien liikennettä niin merkittävältä osin, että siitä aiheutuisi kohtuutonta viihtyisyshaittaa tien läheisyydessä sijaitseville kiinteistöille. Lisäksi valvontajaosto on päätöksessään todennut, että meluselvitys on ollut puutteellinen, koska siinä ei ole esitetty mallinnusta pahimmasta mahdollisesta melutilanteesta liikenteen osalta eikä toisaalta myöskään otettu huomioon sitä, että Lierantien kelirikkoajan painorajoitukset voivat vaikuttaa toimintaan liittyvää liikennemäärää lisäävästi.

Hakija on valituksessaan todennut, että laskennan perusteella liikennemäärät voisivat olla vähintään nelinkertaiset, jotta niillä olisi minkäänlaista tienvarren pihapiirien melutason ohjearvoihin verrattavaa vaikutusta. Valvontajaosto toteaa tähän, että väite vaikuttaa perustelemattomalta. Tarkasteltaessa melumallinnuksessa esitettyjä melualueita voidaan todeta, että jo liian alhaisella liikennemäärällä mallinnettuna ovat melutasot melko lähellä ohjearvoja Lierantien ja metsäautotien risteuksen läheisyydessä sijaitsevilla kiinteistöillä. Huomioiden mallinnuksen virhemarginaalit, todellinen liikenteen määrä, alueen alhainen taustamelutaso sekä muut edellä mainitut melun merkittävyyteen vaikuttavat seikat, ei valituksessa voida katsoa esitetyn sellaista tietoa, joka johtaisi meluhaitan merkittävyyden osalta asian arvioimiseen toisin, kuin valvontajaosto on päätöksessään tehnyt.

Hakija on valituksessaan esittänyt, että lainsäädäntö ei tunne oikeutta pysyvään hiljaiseen alueeseen, mikäli kaavassa ei ole niin määrätty. Tähän valvontajaosto toteaa, että meluvaikutusten ottaminen päätöksenteon perusteeksi ei edellytä, että asiasta olisi kaavamääräyksiä. Yleiskaavatasolla ei lähtökohtaisesti tehdä sellaisia selvityksiä, joiden perusteella voisi tehdä päätelmiä melun raja-arvoista tai sallittavuudesta. Yleiskaavatasolla laaja-alaisempia, kattavia meluselvityksiä tehdään lähinnä vain tilanteessa, jossa alueella on tietynlaista meluvaikutuksiltaan merkittävää toimintaa kuten lentokenttä, raideliikennettä tai merkittävää melua aiheuttavaa muuta liikennettä. Suunnitellulla toiminta-alueella ja sen vaikutusalueella on voimassa vain maakuntakaava sekä Hollolan kunnan strateginen yleiskaava, eikä alueella ole edellä mainitun kaltaista meluvaikutuksiltaan merkittävää toimintaa.

Muun muassa meluvaikutuksiin liittyen valvontajaosto on nostanut päätöksessään esiin myös Lierantieltä toiminta-alueelle johtavan metsäautotien risteuksen läheisyydessä sijaitsevat kaksi asuinkiinteistöä. Valvontajaosto on katsonut, että huomioiden meluselvityksen puutteet ei voida varmistua siitä, ettei kyseisille kiinteistöille aiheutuisi ympäristönsuojelulain 5 §:n 1 momentin 2 a -kohdan mukaista terveyshaittaa ja sen myötä mahdollisesti naapurussuhdelain (26/1920) 17 §:n mukaista kohtuutonta rasitusta, jonka aiheuttaminen on kielletty ympäristönsuojelulain 49 § 1 momentin 5 kohdassa. Näiden osalta hakija on valituksessaan viitannut elinkeinovapauteen sekä siihen, että Suomessa on lukuisia lainvoimaisia lupia, joissa asutusta on enemmän ja lähempänä tietä. Lisäksi hakija viittaa valvontajaoston päätöksessään esille tuomaan korkeimman hallinto-oikeuden

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

ratkaisuun 2019:75, joka ei hakijan mukaan ole verrattavissa nyt käsillä olleeseen asiaan, koska olosuhteet, asuintalojen etäisyys tiestä, liikennemäärät ja kaavoitus poikkeavat oleellisesti.

Valvontajaosto toteaa, että edellä mainittu vuosikirjaratkaisu on nostettu päätöksessä esiin, koska siinä on todettu, että luvanvaraiseen toimintaan välttämättömänä osana kuuluvan liikenteen aiheuttamia päästöjä on perusteltua tarkastella lupaharkinnassa varsinaista toiminta-aluetta laajemmalla alueella silloin, kun tämä liikenne määrittää yksinomaan tai suurimmaksi osaksi liikennealueelta aiheutuvat päästöt, ja näistä päästöistä voidaan arvioida aiheutuvan merkittävää ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa. Valvontajaosto on, kuten aiemmin esitetty, todennut, että toimintaan liittyvä liikenne määrittäisi jatkossa Lierantien liikennettä niin suurelta osin, että asia on huomioitava lupaharkinnassa. Oikeuskäytännön soveltaminen lupaharkinnassa ei edellytä, että lupa-asioiden olisi oltava täysin identtiset tai edes täysin verrannolliset, vaan hallinto-oikeuksien ratkaisuihin esitetyt käytänteet on tarkoitettu lupaharkinnan tueksi ja tapauskohtaisen harkinnan mukaan sovellettavaksi. Lupaharkinnassa on otettu huomioon paikalliset olosuhteet arvioitaessa sijoituspaikan sopivuutta haetulle toiminnalle.

Hakija viittaa valituksessaan asian alkuperäistä, myönteistä maa-aineslupapäätöstä (Hollolan valvontajaosto 11.5.2016 § 28) koskevaan Hämeenlinnan hallinto-oikeuden päätökseen (18.1.2017), jossa on todettu, että liikenteen järjestämisestä tai liikenneturvallisuudesta ole ollut tarpeen esittää tarkempaa selvitystä. Valvontajaosto toteaa tähän liittyen, että liikenneturvallisuus ei kuulu maa-aines- tai ympäristölupaharkintaan lähtökohtaisesti, eikä päätöksessä ole siihen otettu kantaa. Valvontajaosto ei myöskään ole todennut puutteita liikennejärjestelyjen esittämiseen hakemuksessa. Hakemus on valvontajaoston päätöksen mukaisesti katsottu liikenteen osalta puutteelliseksi nimenomaan liikenteestä aiheutuvien haittojen esittämisen ja arvioimisen osalta. Lisäksi on huomioitava, että Vaasan hallinto-oikeuden päätöksessä (3.4.2019) koskien asian alkuperäistä, myönteistä ympäristölupapäätöstä (Hollolan valvontajaosto 11.5.2016 § 29) on todettu, että asian jatkokäsittelyssä on selvitettävä toiminnasta aiheutuvat melu-, pöly- ja tärinähaitat, mukaan lukien lähimmille asuinkiinteistöille liikenteestä aiheutuvat haitat, jotka on otettava huomioon myös edellä mainituissa selvityksissä. Valvontajaosto katsoo, että edellä mainittu huomioiden on selvää, että asiassa ei ole tehty Vaasan hallinto-oikeuden ratkaisuun nähden riittäviä selvityksiä.

Pöly ja tärinä

Pölyhaittojen osalta hakija on valituksessaan viitannut hakemuksensa täydennyksenä toimitettuun pölyselvitykseen, jossa on todettu suojaetäisyyksien olevan lainsäädäntöön nähden riittäviä ja pölyleijuman jäävän alle valtioneuvoston ilmanlaadusta antamassa asetuksessa 711/2001 (asetus kumottu valtioneuvoston asetuksella ilmanlaadusta 79/2017) määrättyjen raja-arvojen. Lisäksi hakija on viitannut hakemuksessa esitettyyn kasteluun esimerkiksi teiden käytöstä aiheutuvien pölyhaittojen ehkäisemiseksi. Valvontajaosto toteaa, että se ei ole nostanut pölyhaittoja esiin luvan myöntämisen esteenä. Valvontajaosto on päätöksessään todennut, että varsinaisen toiminnan aiheuttama pölyhaitta jäänee aivan louhinta-alueen läheisyyteen, ja että liikenteestä aiheutuvaa pölyhaittaa on haastava torjua. Tähän liittyen valvontajaosto toteaa lisäyksenä, että hakemuksessa ei ole luotettavasti

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

esitetty, mistä pölyntorjunnassa käytettävä vesi hankittaisiin. Ottaen huomioon alueelle johtavien hiekkateiden pituuden, niiden pölyntorjunnassa tarvittava vesimäärä on etenkin pitkänä kuivana kautena suuri. Tällöin ei voida luottaa siihen, että pölyntorjuntaan saadaan riittävästi vettä "alueella olevista painanteista ja ojista", kuten hakemuksessa on esitetty, etenkin, kun kuivana kautena kesäaikaan myös painanteiden ja ojien vesi vähenee, ja toisaalta talviaikaan vesi jäätyy.

Tärinän osalta valituksessa on nostettu esiin se, että hankealueen lähimmistä taloista suurin osa on perustettu kalliolle, jolloin ne eivät ole kovin alttiita tärinän aiheuttamille vaurioille. Lisäksi on tuotu esiin mahdollisuus räjäytyksistä tehtäviin ennakoilmoituksiin ja todettu, että lupaviranomainen ei voi päätyä hakemuksessa esitetystä johtopäätöksestä poikkeavaan lopputulokseen. Valvontajaosto vastaa, että yksistään tärinähaittoja ei ole nostettu päätöksessä esiin kielteisen ratkaisun perusteena. Tärinähaitat on tuotu esiin meluhaittojen rinnalla osana erityisesti liikenteestä aiheutuvaa ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä sekä mahdollisena tekijänä terveystaitan aiheuttajaksi Lierantien ja metsäautotien risteuksen läheisyydessä olevilla kiinteistöillä.

Vesiasiat

Valituksessa on annettu ymmärtää, että valvontajaoston päätöksessä olisi perusteltu kielteistä päätöstä muun muassa sillä, että hankealueelta johdettavat hulevedet aiheuttavat haittaa Kalliojärvelle. Tältä osin hakija on viitannut muun muassa ELY-keskuksen lausuntoon ja todennut, että hakemuksen ja ELY-keskuksen lausunnon mukaan toiminta ei vaikuta Kalliojärven hydraulisiin olosuhteisiin. Valvontajaosto toteaa, että päätöksessä ei ole otettu kantaa hulevesien vesistöjä pilaaviin vaikutuksiin, vaan todettu yleisesti, että hakemusaineiston perusteella on mahdoton arvioida toiminnan kokonaisvaikutuksia vesien kulkeutumiseen ja sen myötä niin Kalliojärveen kuin alueen muihinkin luonnonarvoihin kohdistuviin vaikutuksiin. Vesien kulkeutumista koskevassa päätöspäätösten kappaleessa on käsitelty lähinnä pohjavesiä ja viitattu pohjavesien kulkeutumiseen kallioperässä ja maastossa ylipäänsä. Valvontajaosto on päätöksessään todennut, että ELY-keskuksen lausunto on huomioitu päätöstä tehdessä. On huomioitava, että ELY-keskuksen lausunto ei ole lupaharkinnassa kunnan ympäristönsuojeluviranomaista sitova, ja toisaalta että lausunnossa on otettu luvan myöntämisedellytyksiin kantaa vain tietyiltä osin. ELY-keskuksen lausunnon osalta esitettyihin valitusperusteisiin ei oteta tässä vastineessa enemmälti kantaa, kuin mitä lupapäätöksessä on esitetty. Tarvittaessa hallinto-oikeus voi pyytää erillisen lausunnon ELY-keskukselta, joka ottaa kantaa omiin lausuntoihinsa. Valvontajaoston päätöksen mukaan ELY-keskuksen lausunnossa on arvioitu, ettei ottotoiminnalla olisi vaikutusta Kalliojärven vesitalouteen, mutta lausunnosta ei selviä, onko ELY-keskus arvioinut vaikutuksia itse vai perustanut kantansa hakemuksessa esitettyyn arvioon. Asiassa on huomattava, että Kalliojärvi kallioalueineen on valvontajaoston päätöksessä nostettu esiin myös osana merkittävää, kaunista maisemakuvaa sekä niin erikoisia luonnonesiintymiä kuin merkittäviä kauneusarvojakin sisältävänä aluekokonaisuutena. Lisäksi on nostettu esiin Kalliojärven asema kalataloudellisesti ja luonnonsuojelullisesti arvokkaana pienvetenä. Valvontajaoston päätöksessä Kalliojärvi ja sitä ympäröivä kallioalue on siis huomioitu huomattavasti laajemmin, kuin vain järven hydraulisten olosuhteiden tai vesitalouden kannalta.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Pohjaveden osalta hakija on valituksessaan viitannut hakemuksessa esitettyyn aineistoon ja todennut, että hakemuksen täydennyksenä esitettyä kaivokartoitusta ja erillistä täydennystä ei ole voitu pitää riittämättömänä selvityksenä pohjavesiin liittyen. Valituksessa ei kuitenkaan esitetä perusteita väitteelle. Valvontajaosto on päätöksessään esittänyt, että pohjavesiselvityksen puutteellisuus johtuu erityisesti siitä, että pohjavesiolosuhteita ei ole tutkittu paikan päällä tehtävin tutkimuksin. Kuten hakija itsekin hakemuksessaan on todennut, kallioalueilla pohjaveden pinnankorkeudet vaihtelevat paikallisesti paljonkin, riippuen muun muassa kalliooperän ruhjeista ja raoista. Tämä puoltaa osaltaan sitä, ettei lähialueen talousvesikaivoja tutkimalla voida saada riittävän luotettavaa kuvaa ottoalueen pohjavesiolosuhteista tai siitä, kuinka otto mahdollisesti vaikuttaisi vesien kulkeutumiseen alueella ja näin ollen esimerkiksi Kalliojärven tai lähialueen soiden vesitalouteen.

Hakija on myös talousvesikaivojen osalta viitannut valituksessaan kaivokartoitukseen ja todennut, että valvontajaosto ei tosiasiallisesti ole voinut päätyä mm. kaivokartoituksessa esitetystä tulkinnasta poikkeavaan tulkintaan hankkeen vaikutuksista lähialueen vesihuoltoon tai pintavesien korkeuteen. Valvontajaosto toteaa tähän, että se ei ole päätöksessään tuonut esiin talousvesikaivoihin kohdistuvia vaikutuksia. Pintavesien korkeusvaikutusten osalta valvontajaosto viittaa edellä oleviin kappaleisiin.

Valvontajaoston päätöserusteluihin lisähuomioita esittävässä valituksen osassa on tuotu pinta- ja pohjavesien osalta esille, että Vaasan hallinto-oikeuden päätöksen mukaan asiassa alun perin esitettyä selvitystä pinta- ja pohjavesien osalta on pidettävänä riittävänä. Valvontajaosto toteaa vastauksenaan tähän, että vaikka Vaasan hallinto-oikeuden päätöksessä on pinta- ja pohjavesiselvitykset todettu riittäviksi, on Hämeenlinnan hallinto-oikeus päätöksessään todennut selvitykset hulevesien kulkeutumisesta, pohjaveden pinnantasosta sekä talousvesikaivoista puutteellisiksi. Näin ollen selvityksiä on tullut täydentää, jotta yhteisluvan myöntämisedellytykset on maa-aineslain kannalta voitu arvioida.

Maisema- ja luontoarvot

Valituksessa on esitetty lisähuomiona päätöksen perusteluissa otsikon "Geologiset arvot, luonnonolosuhteet, pinta- ja pohjavesiolosuhteet" alla oleviin seikkoihin muun muassa, että Kalliojärven kallioaluetta ei ole arvioitu valtakunnallisesti arvokkaaksi (arvoluokat 1-4), ja että Hämeen ELY-keskus on lausunnossaan arvioinut hakemukseen liitetyt luonto- ja maisemaselvitykset riittäviksi. Lisäksi on viitattu Hämeenlinnan hallinto-oikeuden päätökseen, jonka mukaan erillisen maisemaselvityksen tekeminen ei ole ollut tarpeen. Valvontajaosto toteaa, että asiassa on huomioitava viime vuosina saatu korkeimman hallinto-oikeuden tuore oikeuskäytäntö, jonka myötä luonto-, maisema- ja geologiset arvot ovat nousseet aiempaa suurempaan rooliin lupaharkinnassa.

Esimerkkeinä viimeaikaisesta oikeuskäytännöstä, joiden pohjalta voidaan todeta luonto-, maisema- ja geologisten arvojen merkityksellisyys lupaharkinnassa, voidaan mainita joitakin korkeimman hallinto-oikeuden muita päätöksiä. Päätöksessään KHO 22.8.2016/3456 korkein hallinto-oikeus on todennut arvokkaalle harjualueelle sijoittuvaa soran ja hiekan ottamislupaa koskien, että vaikka suunniteltu ottamisalue ei ulotu harjun arvokkaimpiin osiin, aiottu soranotto toiminta aiheuttaisi kuitenkin

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

sanotussa lainkohdassa tarkoitettuja luonteeltaan peruuttamattomia seurauksia hyvin säilyneeseen arvokkaaseen geologiseen kokonaisuuteen, ja että ottaminen aiheuttaisi maa-aineslain 3.1 §:n 2 kohdan mukaisen kielletyn seurauksen. Päätöksessään 17.5.2017/2338 korkein hallinto-oikeus on todennut arvoluokkaan 4 (1-7) luokitellulle kallioalueelle suurimmalta osin sijoittuvan ottotoiminnan suhteen, että kuten asiaa koskevassa Helsingin hallinto-oikeuden päätöksessä on todettu, on kallioaluetta pidettävä maa-aineslain 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna erikoisena luonnonesiintymänä. Vaikka suunniteltu ottoalue on vain pieni osa kyseisestä kallioalueesta, tuhoaisi louhiminen kallionpiirteitä keskeisiltä osin, joten ottoaluetta on rajattava siten, että hanke ei ulotu erikoisen luonnonesiintymän arvojen kannalta merkittäville alueille.

Lisäksi on huomioitava, että Vaasan hallinto-oikeus on ympäristölupaa koskevassa päätöksessään todennut, että asia palaa käsiteltäväksi ympäristönsuojelulain mukaisessa järjestyksessä ja lupaharkinta on suoritettava kaikilta osin uudelleen. Uudessa lupaharkinnassa on otettu huomioon voimassa olevan lainsäädännön lisäksi vallitseva oikeuskäytäntö. Kalliojärven kallioalue on luokiteltu arvoluokkaan 5 Hämeen läänin luonnon- ja maisemansuojelullisesti arvokkaat kallioalueet osa 1 (Suomen ympäristökeskus 1996) -selvityksessä. Arvoluokkaan 5 lukeutuvat kallioalueet katsotaan paikallisesti arvokkaiksi. Huomioiden selvityksessä esille tuodut arvot sekä kallioalueelle sijoittuvat luonnon merkittävät kauneusarvot ja erikoiset luonnonesiintymät, on toiminnasta aiheutuvat maisema- ja luontovaikutukset voitu nostaa esiin yhtenä kielteistä päätöstä puoltavana seikkana. Lisäksi valvontajaosto viittaa aiemmin mainittuihin seikkoihin liittyen Hämeen ELY-keskuksen lausuntoon.

Hakija on valituksessaan lisäksi tuonut esiin, että Hollolan kunnan kehitys- ja kaavoituspalvelut on todennut hakemuksen mukaisen toiminnan olevan yleiskaavanmukaista hankeen sijainnin soveltuvuuden puolesta. Valvontajaosto toteaa tähän, että kehitys- ja kaavoituspalveluiden lausunnossa toiminnan on todettu olevan yleiskaavan mukaista, mikäli ympäristöhäiriöitä ei aiheuteta läheiselle haja-asutukselle. Valvontajaosto on todennut toiminnan aiheuttavan ympäristöhäiriöitä ratkaisustaan ilmenevin perustein.

Puutteelliset selvitykset

Hakijan mukaan lupaviranomainen on menetellyt virheellisesti siinä, ettei se ole pyytänyt täydentämään hakemusaineistoa siltä osin, kuin se on katsonut selvitykset puutteellisiksi. Puutteellisten selvitysten osalta valituksessa on esitetty myös seuraavaa: *"Valvontajaostolle toteamme geologisten arvojen, luonnonolosuhteiden, pohjaveden ja meluvaikutusten osalta on tarvittavat ja pyydyt selvitykset tehty ja lausunnot hankittu. Mikäli jokin vähäinen asia olisi vielä jäänyt huomioimatta, olisi ollut kohtuullista tehdä kielteisen päätöksen sijaan päätös, jossa asia olisi edellytetty korjattavaksi tai täydennettäväksi ennen toiminnan aloittamista."*

Valvontajaosto toteaa vastauksenaan edellä olevaan, että se on päätöksessään todennut selvitysten olleen olennaisilta osin puutteellisia. Ei siis voida katsoa, että kielteinen päätös on tehty vain vähäisten puutteiden takia. Valvontajaosto viittaa päätöksessään esittämiinsä perusteluihin, joissa se on todennut muun muassa, että ympäristönsuojelulain mukaisiin yleisiin periaatteisiin sisältyvän lain 6 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

vähentämismahdollisuuksista. Hallintolain (434/2003) 31 §:n (selvittämisvelvollisuus) mukaan asianosaisen on myötävaikutettava vireille panemansa asian selvittämiseen. Hakijalla on näin ollen vastuu siitä, että hakemuksessa esitetään tiedot tarvittavalla laajuudella ja täsmällisesti. Hallintolain esitöiden mukaan edunsvovan päätöksen osalta selvitysvastuu on pääasiassa asianosaisella, ja viranomaisella on erityisesti vastuu siitä, että lupamenettely hoidetaan lainsäädännön mukaisesti hallintolain selvittämiskeinoja käyttäen. Näin ollen viranomainen on täyttänyt oman selvittämissäntönsä antamalla hakijalle tilaisuuden täydentää hakemustaan. Ennen uuden lupaharkinnan aloittamista hakijalta on erikseen pyydetty täydennystä niihin asioihin, joiden osalta hallinto-oikeuksien päätöksissä hakemus on todettu puutteelliseksi. Hakijalla on kuitenkin ollut lisäksi vastuu täydentää hakemustaan myös ilman erillistä pyyntöä niiltä osin, kuin se käsittelykierrosten välillä tapahtuneen ajan kulumisen vuoksi olisi ollut tarpeen.

Asiassa on huomioitava se, että hakija on saanut täydennysten toimittamiselle hakijan pyynnöstä lisäaika useaan otteeseen, joten hakijalla voidaan katsoa olleen riittävästi aikaa tarvittavan laajuisten ja laatuisten selvitysten hankkimiseen. Lisäksi asiassa on syytä ottaa huomioon, että hakemuksen johdosta jätettiin merkittävä määrä muistutuksia, joissa nostettiin esille muun muassa meluselvityksen puutteellisuus sekä hankealuetta koskevat luonto- ja maisema-arvot ja niihin liittyvät selvitykset. Hakija ei kuitenkaan lausuntoihin, muistutuksiin ja mielipiteisiin antamassaan vastineessa vastannut näihin muistutuksissa esitettyihin näkökulmiin millään tavalla.

Muut seikat

Hakija toteaa valituksessaan seuraavaa: *"Hakijoille ei ole annettu mahdollisuutta osallistua Hollolan kunnan ympäristötarkastajien tarkastuskäynnille 1.9.2020. Läsnäolon mahdollisuuden varaamisella olisi hakijat voineet vähintään varmistua, että tarkastajat ovat hakemusalueella. Hakijoille ei myöskään ole toimitettu tarkastuskertomusta käynnistä. Tältä osin tarkastajat ovat toimineet huolimattomasti ottaen huomioon asian luonne ja tehty, valituksenalainen valvontajaoston ratkaisu."* Valvontajaosto toteaa tähän, että kuten se on päätöksessäänkin esittänyt, kyseessä ei ole ollut hallintolain mukainen tarkastus tai katselmus, vaan maastokäynti, jonka tarkoitus on ollut suunnittelualueeseen tutustuminen. Lainsäädäntö ei edellytä yhteislupavalmistelun aikana pidettäväksi hallintolain mukaista tarkastusta tai katselmusta. Maastokäynnistä on laadittu muistio, jonka liitteenä on maastokäynniltä otettuja kuvia. Muistio ja kuvaliite toimitetaan hallinto-oikeudelle muiden päätöksen pohjana olleiden asiakirjojen ohella.

Hakija toteaa valituksensa lopuksi, että alkuperäisen hakemuksen jättämisestä on kulunut pitkä aika, ja osittain se johtuu alkuperäisellä käsittelykierroksella tehdyistä menettelyvirheistä. Hakijan mukaan asian käsittelystä on aiheutunut merkittäviä kustannuksia ja parannetusta hakemuksesta huolimatta uudella käsittelykierroksella päätös on ollut kielteinen, vaikka lainsäädäntö ei ole muuttunut asian käsittelykierrosten välisenä aikana. Hakijan mukaan Hollolan kunnan toiminta on ollut epä johdonmukaista. Valvontajaosto toteaa vastauksenaan tähän, että käsittelykierrosten välillä on maa-aines- ja ympäristönsuojelulainsäädäntöön tullut yhteislupamenettely, jonka myötä samaa hanketta koskevat maa-aineslupahakemus ja ympäristölupahakemus on lähtökohtaisesti käsiteltävä yhdessä, pääasiallisesti ympäristönsuojelulain mukaista menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä maa-

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

aineslain mukaiseksi pääasialliseksi lupa- ja valvontaviranomaiseksi tuli kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Yhteislupamenettelyn perustamisen yhtenä tekijänä oli kalliokiviainesten ottoon liittyvien lupahakemusten lisääntyminen sekä se, että maa-aineslain normistoa ei pidetty riittävänä keinona säädellä ottamistoiminnan lisääntyneitä ympäristövaikutuksia. Lainsäädäntö on siis muuttunut käsittelykierrosten välissä, ja lisäksi vallitsevassa oikeuskäytännössä on tapahtunut muutoksia, kuten aiemmin tässä lausunnossa on todettu.

Oikeudenkäyntikulujen korvaamisvaatimuksen osalta valvontajaosto toteaa, että asiassa annettu ratkaisu huomioon ottaen ei ole kohtuutonta, että muutoksenhakija joutuu itse vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan. Asian aiemman käsittelykierroksen hallinto-oikeuskäsittelyä koskevien oikeudenkäyntikustannusten korvaaminen ei kuulu nyt käsillä olevaan asiaan. Viranomaisen menettelyvirheitä koskevat vaatimukset eivät myöskään kuulu nyt käsillä olevaan asiaan, sillä valituksessa esiin tuodut väitteet menettelyvirheistä koskevat asian aiempaa käsittelykierrosta. Lisäksi valvontajaosto toteaa, että toisin kuin valituksessa todetaan, on asian aiempaa käsittelyä (11.5.2016 tehdyt maa-aineslupapäätös ja ympäristölupapäätös) koskevat lupamaksut (9230 euroa) palautettu hakijalle kokonaisuudessaan 17.2.2021 § 1 tehdyn viranhaltijapäätöksen (ympäristötarkastaja Kenttä) mukaisesti. Viranhaltijapäätös toimitetaan hallinto-oikeudelle tämän lausunnon liitteenä.

Lopputulos

Muilta osin valvontajaosto viittaa päätöksessään esittämiinsä perusteluihin. Valvontajaoston näkemyksen mukaan hakijan jättämässä valituksessa ei ole tuotu esiin asioita, joita ei olisi jo huomioitu päätöstä tehdessä, tai jotka antaisivat aihetta arvioida lupaharkinnan lopputulosta toisin. Valitus tulee hylätä.

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Tiedoksi

Vaasan hallinto-oikeus, vaasa.hao@oikeus.fi

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

§ 19

Hollolan kunnan ympäristönsuojelun valvontaohjelma vuodelle 2021

HOLDno-2019-88

Valmistelija / lisätiedot:
Kirsi Järvinen
kirsi.m.jarvinen@hollola.fi
ympäristösihteeri

Liitteet

1 Ympäristönsuojelun valvontaohjelma 2021

Ympäristönsuojeluviranomaisen on valvottava ympäristöluvanvaraisia, ilmoituksenvaraisia ja rekisteröitäviä toimintoja säännöllisesti. Tarkastuskohteet ja -tiheys määritellään ympäristöriskien arvioinnin perusteella. Määräaikaistarkastuksista ja kohteiden muusta säännöllisestä valvonnasta on laadittava valvontaohjelma, jonka valvontajaosto hyväksyy vuosittain. Ohjelma perustuu valvontasuunnitelmaan. Hollolan kunnan ympäristönsuojelun valvontasuunnitelma vuosille 2017-2021 on hyväksytty valvontajaostossa 19.4.2017 § 24.

Maa-aineslain, jätelain ja muun lainsäädännön mukainen valvonta on sisällytetty valvontaohjelmaan kokonaisuuden hahmottamiseksi.

Liitteenä on ympäristönsuojelun valvontaohjelma vuodelle 2021. Ohjelmassa on kuvattu vuoden 2020 valvontaohjelman toteutuminen. Valvontaohjelmaa päivitetään tarpeen mukaan lisäämällä siihen uudet laitokset ja poistamalla laitokset, joiden toiminta on loppunut. Lainsäädäntömuutokset aiheuttavat jatkuvaa päivitystarvetta. Säännöllisestä valvonnasta laskutetaan laitosta kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukaisesti.

Ehdotus

Esittelijä: Kirsi Järvinen, ympäristösihteeri

Valvontajaosto hyväksyy liitteenä olevan Hollolan kunnan ympäristönsuojelun valvontaohjelman vuodelle 2021.

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty Hollolan asianhallintajärjestelmässä

Muutoksenhakukielto

§12, §13, §14, §15, §16, §17, §18, §19

Muutoksenhakukielto

Oikaisuvaatimusta tai kunnallisvalitusta ei saa tehdä päätöksestä, joka koskee:

- vain valmistelua tai täytäntöönpanoa (KuntaL 136 §)
- virka- tai työehtosopimuksen tulkintaa tai soveltamista ja viranhaltija on jäsenenä viranhaltijayhdistyksessä, jolla on oikeus panna asia vireille työtuomioistuimessa (KVhl 50 § 2 mom.)
- etuosto-oikeuden käyttämättä jättämistä (EtuostoL 22 §)
- oppilaan arviointia (Perusopetuslaki 22 ja 42 c §).

Riita-asia käsitellään käräjäoikeudessa.